

ת"פ 43036/05/18 - מדינת ישראל נגד חלמי גית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

27 יוני 2019

ת"פ 43036-05-18 מדינת ישראל נ' גית

לפני כבוד השופט בני שגיא

מדינת ישראל

המאשימה

על-ידי ב"כ עו"ד יעלה הראל

נגד

הנאשם

חלמי גית

על-ידי ב"כ עו"ד מוטי אזולאי ועו"ד ניר ישראל

גזר דין

כללי

1. בתום הליך גישור גובש הסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם הודה והורשע, ונשמעה עתירה משותפת מטעם הצדדים להטלת עונש של 38 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה וחילוט בסך 301,217 ₪. במסגרת הסדר הטיעון סוכם כי התביעה תעתור לקנס, ואילו להגנה תינתן האפשרות לנסות ולשכנע את בית המשפט כי אין מקום להטלת קנס.

תמצית כתב האישום המתוקן

2. כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם מחזיק ארבעה אישומים הקשורים למיזם עברייני שהקים וניהל הנאשם, החל משנת 2008 ועד ליום מעצרו 24.4.18. המיזם כלל מספר אתרי אינטרנט שהיוו תשתית לביצוע עבירות פליליות ולהפקת רווח כספי (להלן - **האתרים**). האתרים נוהלו על-ידי הנאשם, אך לצורך ביצוע התפעול השוטף, קשר הנאשם קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה, והקנה להם מעמד של מנהלים זוטרים בעלי הרשאות שימוש מוגבלות לצורך ביצוע פעולות שונות באתרים. הנאשם אף הורה לאותם מנהלים הזוטרים כיצד לפעול באתרים ואיזה תוכן יש להסיר מהם.

פעילותם המרכזית של האתרים כללה ריכוז ופרסום פרטים גנובים של כרטיסי אשראי מרחבי העולם, לרבות מספר הכרטיס ושלוש הספרות בגב הכרטיס, כמו גם פרסום פרטיהם של אלפי כרטיסי אשראי שהונפקו על-ידי חברות אשראי ישראליות. כל אחד ממשתמשי האתרים יכול היה ליטול אחד או יותר

מפרטיהם של כרטיסי האשראי שפורסמו בו, ולהונות באמצעות אותם פרטים את חברות האשראי השונות. הנאשם יצר דרגות שונות בין המשתמשים (בהתאם לסכומי הכסף שגבה מהם לצורך כניסה לאתרים) ובהתאם לכך, הגביל או התיר את החשיפה לנתוני כרטיסי האשראי שפרטיהם נשמרו באתרים.

בנוסף, כללו האתרים מדריכים שונים אשר הקנו ידע המאפשר ביצוע עבירות כגון חדירה למחשב, העברת נגיפי מחשב ועוד, כאשר למשתמשים שהוגדרו כ"משתמשי VIP" הותר גם לפתוח דיון בחלק הפתוח לכלל המשתמשים, ולהציע למכירה את מרכולתם, בין היתר, גם את פרטיהם הגנובים של כרטיסי אשראי שונים.

באתרים פורסמו פרסומות רבות, הן בחלק הפתוח לכלל המשתמשים, והן בחלק שהיה פתוח למשתמשים בעלי מעמד או משתמשי VIP בלבד. המפרסמים השונים באתר העלו פרסומים שונים אשר עסקו אף הם בפעילות עבריינית, כגון מכירת פרטיהם של כרטיסי האשראי, מכירת מאגרי מידע, סחר במטבע וירטואלי וכו'. עבור פרסום באתר דרש הנאשם וקיבל מהמפרסמים השונים, סכומי כסף שנעו בין \$100 לבין \$10,000, בהתאם לסוג ולגודל הפרסום, ומשך הזמן בו יוצג באתר. בהתאם לדרישתו של הנאשם, הסכומים שולמו על-ידי המפרסמים בביטקוין בלבד.

הנאשם נהג אף הוא לפרסם באתרים, והציע במרמה ותוך הצגת מצג שווא, בעצמו או באמצעות המנהלים הזוטרים, למכור למשתמשים, ביניהם ישראלים, מכשירי טלפון סלולריים במחירים מוזלים.

בנוסף, לצורך ניהול המיזם העברייני ולשם הסוואתו, השתמש הנאשם בשירות שהסווה את מיקום השרת על-גבי אוחסנו האתרים, ואף דילג בין חברות שרתים שונות לאחר שפעילותו העבריינית נחשפה על-ידן.

במסגרת המיזם העברייני, וכתוצאה מהפעילות במיזם העברייני, צמח לנאשם, במישרין ובעקיפין, רכוש אסור בסך שאינו פחות מחצי מיליון ₪.

האישום הראשון מתאר את פעילות המיזם במסגרת אתר "אלבורק", אשר פעל החל משנת 2013 ועד למחצית שנת 2014, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של סיוע להונאה בכרטיסי חיוב בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן - **חוק כרטיסי חיוב**) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**).

האישום השני מתאר את פעילות המיזם העברייני באתר "אלתנן" החל מתחילת שנת 2015, ולפחות עד חודש יוני 2016, כאשר צוין כי במהלך התקופה, בוצעו הונאות ביותר מ-800 כרטיסי אשראי שפורסמו באתר, אשר היו שייכים לנפגעי עבירה ישראלים על-ידי משתמשי האתר, בסך כולל של 967,974 ₪.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע להונאה בכרטיסי חיוב בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

האישום השלישי מתאר מכירה פיקטיבית של טלפונים ניידים ופרסום מדריכים לביצוע עבירות מחשב, עבירות שבוצעו במסגרת האתרים, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; מידע כוזב, עבירה לפי סעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995; ומתן אמצעים לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 498(א) לחוק העונשין.

עניינו של **האישום הרביעי** בעבירות של איסור הלבנת הון שבוצעו במסגרת המיזם העברייני, וכמפורט באישומים הראשון עד השלישי, בהיקף של חצי מיליון ₪. במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של איסור הלבנת הון, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

טיעוני הצדדים ביחס להסדר הטיעון

3. שני הצדדים עתרו לאימוץ הסדר הטיעון.

התובעת, עורכת דין יעלה הראל, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם, על הפגיעה רחבת ההיקף בציבור כתוצאה מהמיזם העברייני שהקים וניהל (שהוערך על-ידה כקרוב ל- 1,000,000 ₪) ועל הצורך להילחם ולשרש התנהגות עבריינית מתוחכמת מעין זו. התובעת הייתה ערה לעובדה כי "לנאשם שותפים רבים", דהיינו - כל אותם מאות ואלפי משתמשים באתרים, אך הסבירה כי ללא הפלטפורמה הפלילית שהקים הנאשם, ושלט בה, לבדו, לאורך עשור שלם, לא היו יכולים אותם אנשים להוציא אל הפועל את תכניות המרמה שהגו. התובעת הייתה ערה לנתונים ראייתיים שונים שעלו במהלך ניהול המשפט, והוסבר כי נתונים אלה נלקחו בחשבון עת גובשה עמדתה העונשית של התביעה.

בהתייחס לסוגיית הקנס, שהיא הסוגיה היחידה שנותרה "פתוחה", הסבירה התובעת כי עבירות כלכליות מהסוג שביצע הנאשם מחייבות ומצדיקות הטלת קנס משמעותי, ואין ליתן משקל כלשהו לעובדה כי במסגרת הסדר הטיעון סוכם על רכיב חילוט, וזאת בהינתן ההנחה המשפטית המקובלת, לפיה יש לראות בחילוט כהוצאת בלעו של גזלן מפיו, ולא כרכיב ענישתי טהור.

הסנגורים, עורכי הדין מוטי אזולאי וניר ישראל, עמדו בטיעוניהם על הפער בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן, על קשיים ראייתיים שונים העולים מחומר החקירה, אשר היוו, לשיטתם, מכשלה משמעותית בדרך להוכחת אשמתו של הנאשם. עוד צוין כי אין לראות בנאשם כאדם הנושא על כתפיו את העבירות שבוצעו על-ידי אחרים, ובוודאי שאין להשית עליו ענישה כלכלית המשקפת עמדה מעין זו.

בנוסף, עמדו הסנגורים על העובדה כי מדובר בנאשם שהוא תושב הרשות הפלשתינאית, נעדר עבר פלילי, אשר ריצוי תקופת מאסר כלשהי, נוכח נתוניו האישיים, קשה שבעתיים. צוין בהקשר זה כי הנאשם לא ראה את משפחתו החל מהיום בו נעצר, אינו זוכה לביקורים, ובעקבות מעצרו, קרס מבחינה כלכלית, ומשפחתו הגרעינית הכוללת שלוש נשים ושמונה ילדים, מפורנסת על-ידי משפחתו המורחבת.

טיעון נוסף הנוגע לשאלת הקנס, עסק בקשר שבין רכיב זה לרכיב החילוט, ונטען כי במקרה דנן, עסקינן ברכיב חילוט משמעותי, שהועמד על רף גבוה יותר מזה שנקבע בהליכים אחרים שנדונו בבית המשפט העליון, ומכאן ההשלכה הברורה על סוגית הקנס.

עוד נטען, כי יש ליתן את הדעת לעובדה כי הנאשם הוא האדם היחיד הנותן את הדין על מעשיו, בעוד שאלפי המשתמשים באתרים לא הועמדו לדין, בין אם מסיבות ראייתיות, בין אם נוכח גילם (חלקם קטינים) ובין אם נוכח היקף השימושים העבריינים שעשו בכרטיסי האשראי.

בסיום הטיעון, ביקשו הסנגורים כי במסגרת גזר הדין תינתן הוראה לשב"ס לשלב את הנאשם בהליך שיקומי על-מנת שיהיה בכך כדי לסייע בידו להשתלב בצורה טובה יותר בחברה לאחר שחרורו.

דין והכרעה

4. אין חולק, כי יש לראות חומרה רבה במעשים שביצע הנאשם. אמנם, בהיבט המשפטי של "צדדים לעבירה" הורשע הנאשם בעבירות סיוע, אולם יש טעם בטיעונה של עורכת הדין הראל, לפיו אלמלא הפלטפורמה העבריינית שהקים וניהל הנאשם, לא ניתן היה לבצע את כל אותן פעולות עברייניות שבוצעו בהמשך, תוך שימוש בכרטיסי האשראי שפרטיהם פורסמו באתרים. הסיוע קיים אם כן, אולם במהות, מתקרבים מעשיו של הנאשם לכדי ביצוע מובהק בצוואת. העובדה כי מעשיו של הנאשם בוצעו לאורך שנים, וחצו גבולות ומדינות, אך מוסיפים מימד משמעותי של חומרה.

5 לצד האמור לעיל, ובבואו של בית המשפט לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון, יש ליתן את הדעת ולשקלל במסקנה הסופית גם נתונים נוספים עליהם עמדו הצדדים, ובהם: נתונים ראייתיים שונים; קשיים לא מבוטלים אשר נטענו על-ידי ההגנה; העובדה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות; והמשקל המשמעותי שיש ליתן להרכנת הראש, לחרטה ולקבלת האחריות.

בנוסף לנתונים האמורים, ניתן לשקול גם את אותם נתונים אישיים ומשפחתיים עליהם עמדו הסנגורים, ובהם העובדה כי מדובר באב לשמונה ילדים קטינים, אשר עצור תקופה ממושכת וצפוי לרצות עונש מאסר משמעותי, לראשונה בחייו. אין ספק, ובהיבט זה קיימות התייחסויות רבות של בתי המשפט כי ריצוי תקופת מאסר על-ידי מי שאינו אזרח ישראלי, הוא קשה יותר מריצוי תקופת מאסר על-ידי אסיר שזוכה לזכויות, חופשות, ביקורים וכיוצא ב.

נתון רלוונטי נוסף נוגע לפרק הזמן הנדרש לבירור מלוא העובדות בתיק זה, ולאור העובדה כי תיק זה החל להתנהל (בפני מותב אחר) ניתן להעריך את מורכבות התיק, ובהתאמה - את פרק הזמן הממושך שהיה להובילו לקו הגמר. בסיטואציות מעין אלה, נוהגים הצדדים לעשות שימוש במונח "חיסכון בזמן שיפוט", אלא שמונח זה אינו משקף את התמונה המלאה, ובמידה מסוימת נוטע בליבו של הקורא את התחושה כי חלק מהרציונאליים העומדים ביסוד הסדר הטיעון קשורים לזמנו "האישי" של השופט. בפועל, מדובר בחיסכון בזמן **ציבורי** הכולל את זמנה של התביעה, את זמנם של גורמי החקירה השונים שעדותם נדרשת, את זמנם של עובדי מערכת בית המשפט, של גורמי האבטחה השונים, של גורמי שב"ס, ובמידה מסוימת גם את זמנה של ערכאת הערעור, שכן על-פי רוב מוביל הסדר טיעון לסיום סופי של ההליכים בערכאה הדיונית. במקרה דנן, מדובר בחיסכון משמעותי ביותר בזמן ובמשאבים ציבוריים, ומכאן המשקל הרלוונטי כחלק מהשיקולים לאימוץ הסדר הטיעון.

6. שקלול הנתונים שפורטו לעיל, מוביל למסקנה כי הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים עומד במתחם הסבירות, נותן מענה מאוזן לכלל הנתונים הצריכים לענישה, כמו גם לאינטרס הציבורי, ומכאן - שיש לאמצו.

7. באשר לסוגית הקנס, מקובלת עלי עמדת התביעה לפיה לא ניתן להימנע מהטלת רכיב עונשי כלכלי בסוג העבירות בהן הורשע, אולם לאור כלל הנתונים עליהם עמדו הסנגורים, ובמיוחד אלה הקשורים למשפחתו של הנאשם ולילדיו הקטינים, ראיתי להסתפק בקנס סמלי, אשר חלקו ישולם לאחר סיום ריצוי המאסר.

8. סוף דבר, ראיתי לאמץ את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 38 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 24.4.18.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו את אחת העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך ₪ 25,000 או 100 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם באופן הבא:

5,000 ₪ ישולמו עד ולא יאוחר מיום 1.1.2020.

20,000 ₪ ישולמו ב-20 תשלומים חודשיים שווים החל מחודש לאחר מועד שחרורו של הנאשם ועד לסיום התשלומים.

ד. אני מורה על חילוט, כמוסכם בהסדר הטיעון, בסך 301,217 ₪.

ה. שב"ס יעשה כל שניתן, בהתאם לפרמטרים המקובלים, על-מנת לשלב את הנאשם בתכנית שיקום בין כתלי בית המאסר.

ו. בנק ישראל ו/או בנקים אחרים בישראל ידאגו להשבת השיקים המקוריים שנתפסו ולא חולטו לידי באי-כוחו של הנאשם - עו"ד מוטי אזולאי ועו"ד ניר ישראל ו/או מיופה כוחם.

הצדדים יגישו לבית המשפט הודעה מוסכמת, ובה כלולים פרטי השיקים הרלוונטיים והמקום בו הם מוחזקים, וזאת תוך 14 ימים מהיום.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום כ"ד סיון תשע"ט, 27/06/2019 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט